

Puchard Zoltán¹

Találkozás, kapcsolat, közösség

Jegyzetek a Háló mozgalomról

[mottóként]

„Sok mindenre van szüksége a XXI. század társadalmának, de leginkább igazi közösségekre (...), ahol az emberek ismerik, megbecsülik egymást, örülnek egymás létének, beszélgetnek egymással, tanulni igyekeznek egymástól, jól érzik magukat együtt, és főképpen Jézus módjára szeretik egymást. Ezért a II. vatikáni zsinat nyomán a katolikus egyházban sokféle mutatkozó legígéretesebb jelenségek egyike a sok-sok kisebb-nagyobb keresztény közösség megszületése és felvirágzása.”

(Nemeshegyi Péter SJ: Egy teológus gondolatai a Hálóról)

Sokszor idézzük Tamási Áront: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Számomra a közösség valahol az otthont jelenti. Ahol hasonló értékek mellett gondolkodnak, ahol mindenki megtarthatja egyéniségét, de tudják, közösen is van számadásuk Isten felé. 1972 óta tagja vagyok a *Szürkebarát* közösségnek. A közösségemben ismernek és szeretnek. Mellém állnak, *ha terhem roskadozva viszem*, tudunk együtt nevetni a világon és főleg önmagunkon. A közösségek közössége a Szentháromság, amelynek végtelen szeretete kiárad az egész világra. A keresztény közösségnek szentháromságos közösségnek kell lennie, mely nem tarthatja meg talentumait és idejét (!) önmagának: küldetése van a többi közösség, a haza és a világ felé.

Amikor barátaimmal megálmodtuk a Hálót, hittünk és hiszünk – Aszalós János szavaival – az „Otthon Egyházban” gondolatát. Ennek (egyik) előszobája a Háló, ahol a belépőket nem erkölcsi normatívák és szabályrendszerek felmutatásával, hanem a vendégnek kijáró tisztelettel, ám a családtagok között megszokott közvetlenség és szeretet melegségével köszöntik.

Ha egy mondatban szeretném a Háló lényegét kifejezni, az Polgári László görög katolikus pap megfogalmazásában így hangzik: „A Háló katolikus, nyelve magyar, formája közösségi, helye a Kárpát-medence, útja Istenhez vezet.” Értelmezésünkben a Hálóba bekapcsolódva egy nagy közösségi utazás részévé válsz. Az utak és az utazók időnként összefutnak. E találkozásokból életre szóló barátságok, új közösségek, időnként útvonalmódosítások születnek. Ezek a személyes és közösségi együttlétek adják a Háló lényegét. A Háló fenntart, és utat mutat, amikor közösséget keresel. Erős szálakkal köt másokhoz, hogy ne válj szigetté, magányos vándorra. Egy gyorsan változó világ kihívásaira keres – az egyházi kereteket tisztelve és erősítve – új válaszokat, kapaszkodó pontokat.

A Háló az ősegyház példája nyomán a szeretet kisközösségeiben segíti megélni a hitünket, megtalálni helyünket és boldogságunkat; vigyázza katolikusságunkat, magyarságunkat, és elvezet testvéreinkhez.

A Háló története

A kezdetek és az indulás, ahogyan megéltük

¹ [sorszám nélkül, lénia alatt] Jelen tanulmány megírásában, szerkesztésében közreműködött Thuróczy György, a Háló mozgalom egyik alapítója. Az írásban szerepelnek Aszalós János és Sebestyén Ottó gondolatai, akikre a dokumentumban külön is hivatkozom. A Háló mozgalom teljes nevén Katolikus Közösségek Hálózata (később Kárpát-medencei Katolikus Közösségek Hálózata). Ennek magyarországi egyesületi formája a Háló Közösségfejlesztő Katolikus Egyesület. www.halo.hu (Utolsó letöltés: 2019.05.20.)

1988 májusában felhívott Blanckenstein Miklós, el tudnám-e kíséreni egy megbeszélésre. Utóbb kiderült a Hazafias Népfrent székházába mentünk. Itt szinte mindenki jelen volt, aki Magyarországon az ifjúsággal foglalkozott, a KISZ-től az épp megalakult FIDESZ-ig, a vallási mozgalmaktól a NOE-ig (Nagycsaládosok Országos Egyesülete). Egy ifjúsági parlament megalakításán gondolkodtunk, ami a kialakulófélben lévő történelmi helyzetben megoldási javaslatokat fogalmaz meg a társadalom számára. Ez lett a Magyarországi Ifjúsági Szervezetek Tanácsa (MISZOT), ahol a FIDESZ és a KISZ mellett a harmadik meghatározó erőpólust az akkor megalakult egyházi ifjúsági szervezetek jelentették. Mi, Blanckenstein Miklóssal a meghívás nyomán megalakítottuk a Katolikus Ifjúsági Mozgalmat, a KIM-et. A KIM-ben hat munkacsoport is támogatta munkánkat. A KIM mellett barátaink meghívásával megalakítottuk a Katolikus Koordinációs Tanácsot (KKT), ahol valamennyi nagy katolikus mozgalom, illetve a legtöbb vidéki város képviseltette magát. Kevesen tudják, de mi kezdeményeztük az alternatív katonai szolgálat magyarországi bevezetését, illetve részt vettünk az első civil kezdeményezésre létrejött iskolák elfogadtatásában. A gyors politikai változások során 1989–90-re eljárt a MISZOT felett az idő. Az Ellenzéki Kerekasztal, majd az első szabad választás után már elérkezett az Antall-kormány cseppet sem könnyű korszaka.

Közösségek közössége

A KKT-ban részt vevő 30–40 barátunkkal együtt úgy gondoltuk, a közösségeknek először az egyház talaján egymással kellene találkozniuk és ebből a találkozásból fakadhat majd üzenetük a világ számára is. Így született meg a Katolikus Közösségek Hálózata, a Háló, amelyben lehetőség nyílt egyfajta „katolikus ökumenét” megélni. Az volt a tapasztalatunk, hogy – Tomka Miklós szavaival – a közösségek szigetként élnek és alig tudnak egymásról. Úgy gondoltuk, nagyon sok gyümölcs fakadhat abból, ha a különféle közösségek megismerik egymást, vannak közös céljaik. A Jóisten persze bölcsőbb volt nálunk, és úgy gondolta, nekünk más a küldetésünk. Nem a magyarországi nagy plébániai és lelkeségi mozgalmaknak van szüksége ránk, hiszen nekik úgyszincs ilyesmire idejük, hanem a határon túli barátainknak! Őket a környező ország zsarnokai nyomorgatták, s kapva kaptak azon, hogy egy kárpát-medencei nagy családba hívjuk őket. Mondanom sem kell, mi sokkal többet kaptunk tőlünk, mint amit mi adhattunk nekik. Idővel egyenként csatlakoztak hozzánk nagyszerűbbnél, nagyszerűbb emberek. „Örökbe fogadott minket” Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát, de Hortobágyi Cirill akkori perjel és Rábai László is „cinkostársunkká” lett Pannonhalmáról a Háló ügyében. A Háló a meglévő közösségek összefogása mellett új közösségeket is életre hívott. A Kárpát-medence számos helyén a Háló révén ismerték meg az egyház új közösségi arculatát, mely nélkül alig lennének ma már fiatalok az egyház közelében széles e hazában. A Kárpát-medencei terjeszkedés következtében idővel 60–80 találkozó szerveztünk évente, többségében a határon túl.

Táborok és személyes találkozások

A Háló történetének kiemelkedő eseménye volt az első két Háló tábor. A székelyföldi Homoródfürdőre csaknem 700-an, majd Zánkára már 1600-an jöttek el a Kárpát-medence szinte minden szegletéből. Mindkét tábor a résztvevőnek felejthetetlen élmény volt. Miért volt csodaszzerű? Egy erdélyi barátom így fogalmazott: úgy érezte, nemcsak az egyház egy része van itt, hanem az egész egyház! A józsefvárosi cigány fiatalembertől a 60 éves budapesti

professzorig, a csángó asszonyoktól a pozsonyi egyetemistákig; lelkiségi mozgalmak, plébániai csoportok, rózsafüzér társulatok, egyetemi körök fiataljai nagy családként vettek részt a tábor rendezvényein. Idén Tatán rendezzük a Háló 18. és a Hetvenkét Tanítvány Mozgalom² első közös táborát, amelynek témája a *keresztény nagykorúság* lesz (Tata, 2019. július 28 – augusztus 4.). Az első homoródfürdői táborunk Csíksomlyó szent hegyén Seregély István érsek által bemutatott szentmisével zárult. Az áldás és a magyar himnusz alatt a Csíki Havasok felett megjelent – ami már Noénál is, a szövetségkötés jele volt – egy hatalmas szivárvány... Megrendítő élmény volt! A zánkai tábor új korszakot hozott a Háló történetében. A Kárpát-medence számos pontján hálós közösségek alakultak, se szeri se száma nem volt a különféle találkozóknak. Várszegi Asztrik, Hortobágyi Cirill, Nemeshegyi Péter, Jelenits István, Szabó Ferenc és még számos kiváló barátunk részvételével megalakult a Háló „Bölcsek Köre”, amely fontos támaszt jelentett a Háló szervezőinek, a bogozóknak.

Budapest szívében a Ferenciek terén 2004-ben közel 300 négyzetméteren létrehoztuk az első Háló Klubot, amely helyet adott többek között az immár több mint 100 fotókiállítást megszervező Kolta Galériának, az ugyancsak 100 koncertnél tartó Háló Jazz Klubnak, valamint számos más keresztény és kulturális programnak, rendezvénynek. Azóta újabb helyszínt találtunk a Háló Közösségi és Kulturális Központunknak³ a Semmelweis utca 4. alatt, amely ma már szintén Budapest egyik legfontosabb katolikus klubjává, találkozóhelyévé vált.

A Háló lelkisége

Gyakran mondtuk, hogy a Háló nem lelkiségi mozgalom, de van saját lelkisége. A közösségeket akkor is és most is arra hívtuk és hívjuk, hogy láthatóvá tegyék és *beemeljék az egyházba a kisközösségi élet mélységeit*. Nevezetesen arra, hogy az egyes *ember lelkisége az egész egyházat erősíti*, de ez csak *akkor válik misszióvá, ha láthatóvá tesszük*. A Háló próbálkozása éppen az, hogy először egymás felé mutassuk meg a bennünk élő lelkiséget, hitet, tanúságot. Ha ezt egymás számára láthatóvá tesszük, akkor az egyház közös kincsévé válik, és ez misszió lehet a társadalom felé is. A Háló a „találkozás szentségével” ezt az utat próbálja járni. Az „idők jelei” is erre tanítottak, erre indítottak bennünket.

A Háló a lelkiségi értékpárok dimenzióiban⁴

Az egyház testében minden „sejt” – egyén, közösség – többé-kevésbé különböző küldetéssel rendelkezik, az egyház és annak tagjai javára. Minden küldetéshez egy sajátos lelkiség tartozik. Ez igaz a Hálóra is. A Hálóban azonban egyfajta különös lelkiség alakult ki, mert kezdettől fogva a különböző lelkiségű csoportok értékeit igyekezett közkinccsé tenni. A Háló lelkiségének leírását egymásnak feszülő, poláris érték-párok, dimenziók „terében” írjuk le. A dimenziók a missziós küldetés különböző nézőpontjait jellemzik.

Az egyik legfontosabb dimenziót a küldetés „*egyéni-közösségi*” *jellegetességek polaritása* határozza meg (óriási különbség van egy remete és egy *regnumi* közösség tagja között). Bár a kereszténység döntő módon közösségi értékrendet hangsúlyoz, egyik pólus sem lehet eleven a

² A Hetvenkét Tanítvány Mozgalomról jelen írás későbbi fejezetében esik szó.

³ A Háló Közösségi és Kulturális Központot az elhelyezkedése miatt S4-nek is nevezzük, www.halo.hu

⁴ Ebben a fejezetben csaknem eredeti megfogalmazásban idézzük Aszalós János gondolatait, amelyet *Néhány szó a Háló lelkiségéről* című írásában foglalt össze

másik nélkül. A Háló lelkeségének időszerűsége és legkiemelkedőbb értéke abban áll, hogy mindkét pólus a másikat erősíti, és egyformán hangsúlyos.

A lelkeségi áramlatok dimenziói között szerepel az „alulról, illetve felülről induló lelkeség”.

Nagyon sommásan ez azt jelenti, hogy egy konkrét lelkeség elsődlegesen a teremtett, természetes élettapasztalatból kiindulva, kérdésekkel, kereséssel szagatott úton halad-e, vagy inkább a mások tekintélyével megszentelt törvények, tanítások, szertartások stb. betartása, gyakorlása által indítja el hordozóját az istenkeresés útján. A keresztényeknél mindkét pólusnak érvényesülni kell.

– Úgy látjuk, hogy a Háló ebben a dimenzióban az *alulról induló lelkeség hivatott képviselője*.

A fentivel majdnem párhuzamos a „*változás-stabilitás*” polaritása. A Hálóban inkább a *változás és a folyamatos keresés jelensége dominál*, éppen az alaphivatás megőrzése végett. *Így lesz a Háló „Isten vándorló népének” reprezentánsa*, szemben például a „hegyre épített város” modelljével.

Életünknek szinte minden mozzanatában felmerül a „*szabadság-engedelmesség*” dilemmája. Pál apostol mindkét pólust hangsúlyozza: a két véglet egymással versengő, de ideális esetben egymást kiegészítő „*ikrek*”. – A Háló életében a *szabadság az ikertestvérénél magasabb hangsúlyt kap*; az öntevékenység, kezdeményező készség, felelősség szerepe erősebben érvényesül.

Egy másik lelkeségi polaritás a „*világ felé történő nyitottság, illetve a világtól való elvonulás*” pólusai között feszül. Itt is két szélsőség van. Bizonyos lelkeségekben csak a lélek üdve fontos; az ember evilági életének eseményei, vágyai és törekvései csak múló árnyak. A másik póluson olyan „*evilági*” értékek is szerepelnek (pl. munka, testi egészség, barátság, szerelem, életvidámság), amelyeket elválaszthatatlannak tartunk evilági küldetésünktől, Jézus követésétől. Mindkét pólusnak pótolhatatlan helye van az egyházban, de egy-egy személy, közösség vagy mozgalom közelebb állhat egyikhez, mint a másikhoz. A II. vatikáni zsinat szellemiségének megfelelően azonban, ma már túlléphetünk ezen a polaritáson: az „*evilági*” életben minden jelenség (a bűnt kivéve) *szent, s nincs helye egy külön „csak profán” világ feltételezésének*. Idáig azonban nem könnyű eljutni, de a Háló lelkesége éppen ehhez készít „*gyakorlási terepet*”. Ennek jellemző bizonyítékául elég (egyfelől) a Háló életét jellemző istentiszteletek, lelki gyakorlatok sokaságára, és (másfelől) a kultúra, a sport, a szórakozás és a barátkozás lehetőségeire és programjaira hivatkozni.

Minden lelkeség kulcskérdése, hogy a Jézus hirdette „*Isten Országát*” már az evilági életünk során, „*már itt*” a Földön is jelenlévőnek, megtapasztalhatónak tekintjük-e, vagy csak „*majd ott*”, halálunk után válhat számunkra valósággá. – *A Háló a „már itt” pólus vonzásában éli életét, s missziós küldetésének ez a legsarkalatosabb mozgatórugója*.

Más dimenziót vezet be egyfelől a szoros értelemben vett *katolikus hívek, másfelől a többi keresztény felekezet és más vallások híveihez, sőt a közömbösek és az ateisták felé tanúsított magatartás és érzület*. Az egyik póluson a másoktól szigorúan elzárkózó katolikusok állnak, a másik póluson pedig az a felfogás érvényesül, hogy Krisztus mindenkire küldetett, a megváltás mindenkinek szól, tehát – legtágabb értelmezésben – az egyház határai mindenkit körülölelnek. Ebben a dimenzióban *a Háló helye határozottan a sokféleségben megvalósuló egység közelében van*: talán ki sem mondott, de állandó motivációnk, hogy *fészkeket építsünk, otthont biztosítsunk minden jóakarátú ember számára*.

A Háló missziójáról⁵

⁵ Ebben a fejezetben Sebestyén Ottó szavait idézzük, amelyet *Gondolatok a Háló kapcsán* című írásában foglalt össze.

Kimondhatjuk, hogy a Háló az elmúlt 30 év magyar egyházának jelentős közösségi és spirituális katalizátorává vált. Melyek azok az új folyamatok, amelyeket a Háló mozgalom erőteljesen beemelt a köztudatba? Az egyik legfontosabb, hogy a *Kárpát-medenceiség* tudatát összekapcsolta a *keresztény lelkiséggel*. A kommunista rezsim bukása után több szervezet alakult, amely a Kárpát-medencei magyarság identitásának az erősödését tűzte ki zászlajára. A Háló mélyen belevitte az anyagi-szellemi kommunikáció mellett a spirituális kommunikációt. A Háló Kárpát-medencei táborai és találkozói kiemelkedő részéhez tartozott a keresztény lelkiség bemutatása és megélése. A lelkiségi forma, amely mozgatta a programokon résztvevőket, sok esetben a jezsuita és a bencés lelkiség volt. Mindkét lelkiségi hagyományból erőteljesen kiemelte a lelkiség és az önismeret összekapcsolását, az alulról induló lelkiséget, valamint a másokra való ítéletmentes és tiszteletteljes odafigyelést. Egy ilyen fajta légkörben sok ember gyógyult életérzéseiben, valamint Istenről és egyházzal alkotott képében egyaránt. A magyarságtudat pedig nem a „magyarkodásban”, hanem a nemzeti és spirituális összetartozásban kovacsolódtott össze. A közösségekben való gondolkodás, a közösségi tudat ápolása mindig is lételeme volt a Hálónak. Azt szerette volna, ha a szépen virágzó lelkiségeket és mozgalmakat a Háló segítségével bekapcsolja az egyház vérkeringésébe. A Kárpát-medencei táborok számos egyénnek és közösségnek váltak táplálékává és erőforrásává egyaránt. A közösségi tudat fejlődését az egyházban sokat segítette a Háló. Be kell vallanunk őszintén, hogy az elmúlt évtizedekben a keresztények missziós tudata nagyon homályos, erőtlenséggel és eszköztelen volt. Ugyanígy van ez napjainkban is. A Háló viszont olyan szabad, ugyanakkor belső tartalommal teljes formákat és rendszereket dolgozott ki programjain a missziós tudat felébresztésére, hogy a civil emberek meggyőződéssel szólíthatták meg családtagjaikat, barátait, munkatársaikat, mert a nagy rendezvényeink mindig a lelki-szellemi és kommunikációs készségeink fejlődését segítették. Ha a Hálót Órsy László⁶ kétfajta gondolkodási rendszerébe kellene elhelyeznem, mindenképpen a Szent Tamás-i hagyományok alapján álló, a világgal együtt érző, emberekhez elítélet nélkül közeledő, a kultúra és a szép iránti érzékenységet befogadó, a közösségi, de ugyanakkor az egyéni és személyes értékeket erőteljesen fölfedező mozgalomhoz tartozik. A Háló mindig szerette azon témák feldolgozását, amelyek komoly kihívást jelentettek kora egyháza számára. Sok értelmiségit az vonzott a hálós programokra, hogy szerettünk nyíltan, őszintén és lehetőleg szakmai kompetenciával beszélni a bennünket körülvevő jelenségekről. Ezzel a nyitott magatartással, a nehéz kérdések igazságos és őszinte feltárásával és a megoldások őszinte és szakmai kompetenciával járó keresésével a Háló minden bizonnyal sokat segít az egyháznak, amely hatalmas intézménye miatt sokkal nehezebben tud és mer a nehéz kérdésekkel kellő nyíltsággal foglalkozni.

A Háló küldetése ma: találkozás, kapcsolat, közösség

Üzenetünk mára inkább az Istent kereső ember felé fordult, annak ellenére, hogy indulásunk idején – harminc évvel ezelőtt – elsősorban a közösségeket céloztuk meg. A Háló leginkább a

⁶ Órsy László S. J. egy írásában kifejtette, hogy az egyházban nincsenek konzervatívok vagy liberálisok. Ezeknek a jelentése rossz irányba visz bennünket. Az Egyházban szerinte vannak „bekötött szeműek”, akik nem akarják látni a valóságot, és „nyitott szeműek”, akik viszont szembesülnek a realitással és gondolkodásuk nem zárkózik el attól, ami a valóság részéhez hozzá tartozik. Legmarkánsabb módon a Szent Ágoston-i és Szent Tamás-i szemléletben látható ez a folyamat. Szent Ágoston a neoplatonizmus hatására sokkal inkább egy zárt rendszerben gondolkodik, és pesszimista kritikával elemzi a világot, míg Szent Tamás, Arisztotelész hatása alatt állva, s nyomában a tomisták és sokan mások, a világ folyamatait tisztelettel vizsgálják, és a vele való nyitott párbeszédre ösztönöznek.

nyitott, fejlődni akaró, realitásban élő, igényességre és természetes életközegre vágyó embereket szeretné magába gyűjteni. Az elmúlt években három egymásra épülő fogalom kristályosodott ki a Háló küldetésnyilatkozatában:⁷ *találkozás, kapcsolat, közösség.*

A Háló sohasem mutatott határozott irányt a közénk érkezőnek. Inkább azt mondja: menj, lelkiileg erősödve, és keresd meg a közösséget, ahol a te saját utad világossá válik. Nem utat mutatunk számodra, hanem ezen az úton, ugyanúgy bűnös emberként elkísérünk. Természetesen van olyan lépcsője a hitünk fejlődésének, amikor határozott irányításra van szükségünk. A Háló ilyenkor a már jól működő mozgalmakra, lelket, hitet erősítő szolgálatokra mutat rá (pl. Cursillo, Szentlélek Szeminárium, Szt. Ignác lelki gyakorlat, Házasság Hétvége Mozgalom). De mindig hangsúlyozzuk, hogy az egyénnek önmaga útját járva kell megtalálnia az Istenhez, a szolgálathoz, végső soron az üdvösséghez vezető útját. Ezt gondoljuk alulról építkező, alulról induló lelkiségnek, és igazából ennek megmutatása, megélése egyben a misszióknak is.

A Háló elsősorban a felnőtteket tudta megszólítani, *akik az alulról építkező lelkiség szükségét már a maga fájdalmas valóságában átélték.* Azt a korosztályt, amelyik már egyszer elgondolkozott azon, mivel is fog elszámolni a végső nagy találkozás alkalmával. Vajon mit visz majd a kezében? Így az üzenetünk elsősorban a felnőtt korosztályt érte el. Mi ugyanis nem tudunk olyan útmutatást adni, amellyel mindenki bemaszírozik az örökkévalóságba. Félve és remegve keressük Isten számunkra kijelölt útjait, egyénileg és olykor összekapaszkodva egymással. Ezért a Háló találkozóink lényege, hogy egymás előtt tanúságot téve, egymástól ellesve találja meg mindenki a saját, Istenhez vezető útját. Ezért „szentség” a találkozás. Ez az igazi értelme a találkozóink szervezésének. Ha a találkozóink jól sikerültek, akkor ennek a találkozásnak volt köszönhető. Annak, hogy az egyén, aki részt vett a találkozóinkon elsősorban *Istennel való személyes kapcsolatáról* kapott visszajelzést a másik lelkiségéből, a másik tanúságtételében, a másik arcában.

Ami hosszútávon egyértelmű és világosan megfogható jellemzőnké vált az a *Kárpát-medenceiségünk.* A Hálót leginkább ezzel lehet a legkönnyebben azonosítani. Ezért a Kárpát-medenceiség a misszióknak lényeges elemévé vált. Ám olyan értelemben, ahogyan mi gondolkozunk a Kárpát-medencei magyarságról, kereszténységről, alig található meg máshol. Ennek megőrzése és művelése a jelen politikai és társadalmi környezetben hatalmas missziót jelent. Sokan értetlenül csodálkoznak ránk, mert a Kárpát-medenceiséget olyan természetesnek fogjuk fel, mint ahogyan a kő a földre hull. Mi a Hálóban *a megélt Kárpát-medenceiséget tesszük láthatóvá és érzékelhetővé befelé és kifelé egyaránt.* Ez is a Háló alulról építkező lelkiségének lenyomata a magyarság kérdésében. Úgy gondolom, az ilyen magyarságról szóló üzenet sokkal mélyebb és átütőbb lehet, mint a látványos, magyarságtudatot sokszor felszínesen feltűzelő akciók.

Új távlatok: Hetvenkét Tanítvány Mozgalom⁸

Erdő Péter bíboros úr 2016 nyarán a Háló vezetőit közös gondolkodásra és közös munkára kérte fel, amely a katolikus társadalom szakmai alapú kapcsolat- és hálózatépítését célozta meg. Az

⁷ Lásd: <https://www.halo.hu/index.php/bemutakozas/kuldetesnyilatkozat> (Utolsó letöltés: 2019.05.20.)

⁸ Ebben a fejezetben Puchard Balázs *72 behálózott tanítvány* című írásából idézünk:

<http://www.magyarokurir.hu/hirek/72-behalozott-tanitvany-kapcsolat-es-halozatepites-kereszteny-modra> (Utolsó letöltés: 2019.05.20.)

alap gondolat az volt, hogy induljon el egy szakmák szerinti szerveződés az egyházon belül a világi értelmiségre építve. Ezzel a meghívással indult el a Hetvenkét Tanítvány Mozgalom.⁹ A bíboros úr szándéka az volt, hogy a Magyar Katolikus Egyházon belül, a működő mozgalmakban felelős keresztényként munkálkodó szakemberek véleménye jelenjen meg jobban a társadalomban, a közbeszédben. Ennek adhatnak keretet azok a keresztény szakmai körök, amelyek célja összefogni, segíteni a hívő kollégákat, hogy hivatásuk és hitük összefüggéseit felismerve világi kérdésekre keressenek és adjanak keresztény választ. Ezt követően a „világba kilépve” jó célokért dolgozva vigyék el az evangélium üzenetét, s tetteken és pozitív példákön keresztül mutassák meg a keresztény feleletet világi bajokra.

A Hetvenkét Tanítvány Mozgalom célja, hogy lehetőséget adjon keresztény szellemiségű szakmai találkozásoknak, de egyúttal keresztények és nem hívők, útkeresők találkozásának is. A Háló Mozgalommal együttműködve a Háló Közösségi és Kulturális Központ Budapest belvárosában ad helyet többségében ezeknek a találkozásoknak. Havi rendszerességgel kerül megrendezésre a Részgazság Klub, ahol a társadalmat, a keresztény értelmiséget leginkább foglalkoztató kérdésekről beszélgetnek a közélet, az egyház témában jártas szakértői. Napirendre kerültek már az egyház, a nemzet vagy Európa jövőjét érintő témák, a *kibervilág* által adott új kihívásoktól a *gender* kérdéséig, a demográfiai kihívásoktól a nyomorúságban élőkkel való osztozásig.

A szakmai körök közül elsőként a 72 Tanítvány Mérnökkör alakult meg, ma már közel 120 tagja van. Rendszeresen találkozik a család és az egészségügyi munkacsoport – Pethesné Dávid Beáta illetve Jávor András vezetésével. Bontogatja szárnyait az oktatási, a teremtésvédelmi, az informatikai, a művészeti, a sport, a jogi, közgazdasági, az ifjúsági, a média és a külügyi csapat is.

A Hetvenkét Tanítvány Mozgalom találkozóinak közül kiemelkedett a „Bálna” kulturális központban 400 fő részvételével és 20 mozgalom és egyesület bevonásával 2017-ben megrendezett „Laudato Si” teremtésvédelmi konferencia. Ugyancsak a pápai „Laudato Si” enciklika gondolatait követte 2018-ban a „Hála”, majd 2019-ben a „Gazdagok hivatása” témakörben szervezett konferencia illetve lelki nap.

A már régóta sikeresen működő keresztény szakmai szervezetek is nyitottak a Hetvenkét Tanítvány Mozgalommal történő együttműködésre (pl. Ars Sacra, KÉSZ, Érme Üzleti Hálózat, Naphimnusz, KETEG stb.). A műhelyek keresztény szellemben működnek és egyúttal az evangelizáció, a pre-evangelizáció helyszínei is. Hisszük, hogy a közös gondolkodás, a jó célokért való együtt dolgozás, a munkába bekapcsolódás lehetősége megérintheti a vallásukat nem gyakorló, de jó szívvel megáldott, tenni kész embereket is, ezáltal vezetve el őket Jézushoz.

A csoda, amit megéltünk

Ha visszatekintek a Háló együtt megélt történetére, csak a hála és hálaadás juthat eszembe. Még elképzelésünk sem volt arról, ami aztán végül történt velünk. Bátran mondhatjuk: maga a csoda. Hiszen annakidején melyikünk merete volna gondolni, hogy mára évenként több tucat Háló találkozó zajlik majd Kárpát-medence szerte? Melyikünk gondolta volna, hogy táborok sorát rendezzük majd, vagy lesz egy Háló Központunk Budapest szívében, lesz klubunk, s hogy új mozgalom is születik? És ezek csak a kívülről látható, „mérhető” dolgaink. Sokkal fontosabb, ami bennünk, sokunkban, akik Háló találkozókon vettek részt, lezajlott. Kitapintható az isteni kegyelem és így visszatekintve van miért hálát adnunk. Sokan féltettek minket, nevték „a

⁹ <https://72tanitvany.hu/> (Utolsó letöltés: 2019.05.20.)

durvaorrú parasztot, aki trágyásszekerével elindul, hogy kenyérré kovászolja a földet”. Hát, így indultunk, egyszerűen, eszközök nélkül, csendesen, alulról, hogy mélyszántást végezzünk, és megmutassuk az egyház gyönyörű közösségi arcát. Beszéljünk a közösségről és tegyünk valamit a közösségekért, amely annyira fontos nekünk. Komolyan gondoltuk, hogy a közösség nem csak a fiataloké, értelmiségieké, a kiváltságosoké. A közösségbe tartozás nem amolyan „úri huncutság”, hanem mindenkinek „jár” alanyi, mondhatni egyházi jogon. A legeldugottabb szórvány faluban az időseknek éppúgy, mint a fiataloknak vagy a városiaknak. Hisszük, hogy a közösségben, ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében, maga Krisztus van jelen. Nem voltak nagy elméleteink vagy nagy ívű stratégiáink a Hálóról, csupán közösségbe vágyó embereket kerestünk szakadatlanul, és találtunk, sokszor „lámpással”, nagyon messze, vagy éppen nagyon közel. Mert a zsigereinkben éreztük, hogy velük lehet majd ama mélyszántást elvégezni. Sokan, akiket megszólítottunk, gyakran jobban bíztak bennünk, mint ahogyan mi magunkban. Ilyen barátaink Istenbe vetett hitével tudunk és tudunk a jövőben is bármit elvégezni. Magunk sem mértük fel azt, hogy amibe belefogtunk sok vagy kevés. Egyesek szerint sok, mások szerint jelentéktelen. Nem méricskélünk, s nem is fogunk soha. Egyetlen ember megerősödött hitéért, közösségbe találásáért már bizonyosan megérte. Ugyanakkor, amikor a Hálóról beszélünk, szem előtt kell tartanunk, hogy a Háló csak egy eszköz, egy mozgalom. Kövessük Jézus tanítását, evezzünk a mélyre, majd a bőséges halfogás után hagyjuk el hálót, és kövessük őt!